

Stavaj mila hori

♩=188

Sta - vaj mi - la ho - ri, už ša roz - vid - ňat,
staň a vy - pro - vad' ňa pres ze - le - nyj sad.

1. 2. By ľu - de ne - zna - ľi, žem pri

to - bi spal, že ja to - bi vče - ra

svo - je ser - ce dal.

1. 2.

2. Nepovič ty Haňko aňi materi,
žes mi odmykala toj noči dveri.
[:Že ty mene tajno do vas vpustila,
bo što by tvoja mať tobi povila.:]

3. Nebij ša mij ľubyj mojej mamičky,
bo ona zna dobri tvoji chodňičky.
[:Bo ona toj noči spaňa nemala,
što ty mi povidal šyto sluchala.:]

4. O našej ľubosty i ňaňko znajut,
aľe ony z toho radisť nemajut.
[:Ony mene chťili doma nechaty,
bo na gazdovaňu nit chto robity.:]

5. Povič ty ňaňkovi i svojej mami,
žeby nerobil'i hrich medži nami.
[:Ked ony ša budut o nas staraty,
bude ša ty Haňko ťažko vydaty.:]